

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीविठलाय नमः ॥ ॐ नमोस्तुभ्यं सदा ॥ श्रीब्रम्हानंदासौ
 रससमुद्रा ॥ तुं परात्परसो यरा ॥ नामरूपाती तजो ॥ १ ॥ तुं सेठा इना ही तगुण ॥ तुं स
 विद नंद पूरु च न ॥ नामरूपगुण च ली ॥ हे ही बोल लो न सा हे ॥ २ ॥ आनंत ब्रम्हा उवजो
 विकडी ॥ मोया तु सी घडी मोडी ॥ परी तुं नि कडे ये कि घडी ॥ न पाहसी विलो कुनी ॥ ३ ॥
 परी जीव पाडिले आ विदे चा फांसा ॥ त्या से उधर घुमा जगदीश ॥ द्वार के मा जि पुना
 हा पुरुषा ॥ आवतर ला सिल्ले नी ॥ सांठानियां योगनिद्रा ॥ सगुण जाला स
 याद वेद्रा ॥ मन्मथ जन कात्रि सुवन सुदरा ॥ विश्वो सारा विश्वेक्षा ॥ धाति सा वेप
 ध्याइ कथन ॥ ससमामेने केले कथा ॥ तुळे वरी तुळसी ठेवोन ॥ रुक्मिणीने
 चरण सोडविला ॥ ६ ॥ या वरी येवदा कमल लव सुत ॥ जोच्या सवाल मी कांता गु
 रूसस ॥ छव प्रहराद परम मन ॥ ज्याचे आनुग्रह उधरले ॥ ७ ॥ चनुदरा विद्यावी
 सष्टी कळा ॥ करतळा मळ जया सिस कळा ॥ ज्याची ऐकता गायन कळा ॥ ब्रम्हा ह

(2)

रिहरउल्लुती॥८॥आहीवेदमुखोदगत॥सकळकारत्रंपारंगत॥सामर्थ्येजयाचेंआह्मन॥
त्रैलोक्यवदीजयासी॥९॥सुतपविष्यवर्तमानज्ञान॥हेज्यापुढेंउपेकरजोडुन॥नलग
तांयेकक्षर॥ब्रम्हांउमोजेनरचीपुढती॥१०॥आन्यायदेखता॥विसत्वर॥जोसीसाक
रीलविधीहरिहरा॥ऐसाज्ञानीकपालदसरा॥ब्रम्हांउदरामाजिनसे॥११॥ऐसातो
नारदमुनेश्वर॥तीर्थेकरीतकरीतसमग्रा॥दक्षएसमुद्ररामेश्वर॥तेथेंसत्वरपात
ली॥१२॥तोतेथेंदेखिलासमिरसुता॥जोज्ञानीमत्तवीरचिरक्त॥जोश्रीरामाचेप्रि
यपात्रअसंत॥आणहूनपैलीवडा॥१३॥तोदक्षएसमुद्रींकरीआनुषान॥आं
तरीआठविलेश्रीरामध्यान॥नेत्रींवाटेमजीवन॥विधलेंमनश्रीरामी॥१४॥तो
ब्रम्हनंदनआलातेथें॥आंतरीकळलेहनुमंताने॥ध्यानसांजेनिनारहाने॥पे
वयाधांचला॥१५॥पराआल्पासंतजन॥जेहरीरागवडतीआणहून॥त्याचा
आळेकरुनियांजाण॥जोकाध्यानकरवसे॥१६॥तोचदुरात्मारवलनिधारी॥
हरीम्हणेतोमाझामुख्यवैरी॥जोमासेसंताचाआपमानकरी॥मींनानाप्रका

(24)

रीनिर्दलीत्यानें॥१७॥करोनिसंताचाअनादर॥जोमांसीपूजाकरीपामर॥पूजानके
तेलत्ताप्रहर॥तेहोमजसमर्पिले॥१८॥वोसडोनपूजासमय॥जोसंतासकरीपरमा
दर॥तेहोकोटिमरवाचंपळनिधीर॥मजआर्पिलेतेदिवसी॥१९॥आसोउठा
निहनुमंत॥प्रेमेंनारदाचेचरणधरित॥दोषेफटलेतेव्हाआत्मत॥प्रेमरस
नावरे॥२०॥दोषेहीपरमयोगीनिधीरी॥दोषेहीपूर्णबालब्रम्हचारी॥दोषेही
आवडतेश्रीहरी॥इंदिरहनिआत्यंत॥२१॥दोषेहीकेवलपत्त॥दोषेहीशानी
विरक्त॥दोषेहीविचरतीनित्यमुक्त॥पुरुषार्थआत्मतदोषांचा॥२२॥येकह
रीयेकउमावर॥कीयेकमगावर॥तेसेदोषेनारदआणिवायोकुम
र॥क्षमालिंगणपेंदेती॥२३॥हनुमंतजुलासनघालुन॥वरीवैसविलाब्रम्ह
नंदन॥प्रेमेंकरोनिचरणप्रक्षालण॥कलेपूजनयेथाविधी॥रुगनारदम्हणे
हनुमंताते॥कैसातुकाळकामितोसयेथें॥ऐसेंऐकतांवायुसुत॥सप्रेमचिंतहो
उनिबोले॥२४॥श्रीरामआवतारसंपलियावरी॥मीराहिलेंदक्षणासागरी॥

(3)

रामचरित्रआठवतांआंतरी॥हृदयहोतसद्गद्ग॥रघायेकबाणयेकवचन॥येक
पानिब्रतरघुनदन॥जोसत्याचारागारपूण॥स्वानंदघनरूपज्याचे॥२६॥ऐसे
सांगतांहनुमंत॥प्रेमफरेहोटलाआखंत॥नारदमहारामकथामृतआत्म
त॥येथेबुडीदेईसदा॥२७॥आणिपृथ्वीवरीतीर्थेबहुत॥तेयेकदाविलोकीस
मसा॥तेथेफेटतीसाधूसंत॥जेव्हादुलतब्रम्हानंद॥२८॥संतदर्पणसंवतिसा
२॥यालागितीर्थेकरीसंमग॥ऐसेबोलेनब्रम्हपुत्र॥निराळपंथेचालिला॥३०॥
मुरवींश्रीरामगुणगात॥द्वारकेसआठाआकस्मात॥दृष्टीदेवतांजलजो
क्षवसुत॥आसनीबैसउनिपूजि॥३१॥श्रीहरीपुसेसकळवर्तमान॥नारद
महारेपुंडिलेंहेत्रिभुवन॥दृष्टीतीर्थेकरीतसंपूर्ण॥स्वेतुबंधासिपावलो॥३२॥
तेथेदेखिलाश्रीरामभक्त॥माहावीरयोगीहनुमंत॥कायवर्णुत्याचेगुणआ
त्मत॥ऐसावीरदुजानाहीं॥३३॥तोतीर्थेकरीतयादवेन्द्रा॥येईलतुमच्याहीन
गरा॥हरीशोधितांयाब्रम्हाणंदरा॥ऐसादुसरानभेटे॥३४॥ऐसेंऐकतांजगजे

ठी॥ नारदाचे कंठी घालीत मिठी॥ म्हणे तो केव्हां देखे न दृष्टी॥ सांगसी गोष्टी ज
याच्या॥ ३४॥ नारदा ऐसी या भक्ता वरुन॥ वाटे वा वाळुन टाकावा प्राण॥ सदा
दजाला जगजीवन॥ मग ब्रम्ह नंदन बोलत॥ ३५॥ भक्त वल्लु पांराजी वलीच
ना॥ तो खरित चियेईल तुमच्या दर्शना॥ आसो यिके उहनुमंत तीर्थोदण॥ निष्प
ता जाला करावया॥ ३६॥ संपूर्ण पाहें नंदन दखल मानस॥ हनुमंत आला गोत मीनि
रास॥ जोति लिंगा त्रिंबक विवर्ष॥ म्हणे जया चानवलेवे॥ ३७॥ देखोनि पंच
वटिका स्थान॥ हृदइंग हि वरे वायु॥ म्हणे माझ्या स्वामी नीराहोन॥ हंउ
कारण येउधरिलें॥ ३८॥ पुढें पश्वमं॥ लिला मारुती॥ दृष्टी देखिली दारा व
ती॥ जेसी आया ध्यापूनी देखिली हाती॥ तेसी चनि श्रिती दिसेहे॥ ३९॥ लक्षा
वधी कळस येक सरें॥ सळकती रत्न जडित गोपुरें॥ आहोरात्र मंगळ नुरें॥
द्वार के माजि गर्जती॥ ४०॥ चित्रविचित्र मंदिरें॥ आळो आळी सळकती सुंदर॥
नीळरत्नाची मयोर॥ प्राण नसता धांवती॥ ४१॥ पाचु तेरां वेधरा धरी॥ ना

(4)

नाका छद करिती कसरी ॥ कल्पवृक्ष द्वारो द्वारी ॥ आहोरात्री सोहळा ॥ १३३ ॥ ऐसी द्वार
कापुरी देखोन ॥ संतोषे आजनी हृदय रत्न ॥ पुढें गौतम तिरी येवोन ॥ उभा ठाक
लाना वेक ॥ १३४ ॥ तो ऋषी ध्यान स्त वैस ले सकळ ॥ किंवा गणसती च उगवले
निर्मळ ॥ किंवा मानस सरोवरी निर्मळ ॥ वळीने जे सेविराजती ॥ १३५ ॥ हनुमंत
सारून संध्या स्नान ॥ केलें रघुनाथा ध्यान ॥ मग सकळ दिजां सुकर जोडून ॥
करीन मन हनुमंत ॥ १३६ ॥ परम विनिवृत्त हा ॥ दिजां सपुसेवा युनंदन ॥ म्हणे
यानगराचें नाम कोण ॥ सांगावें जी आम्हातें ॥ १३७ ॥ कोण राजा नां देयेथें ॥
कायना मया तीर्थातें ॥ देखोन विनिवृत्त वानरातें ॥ आश्रये ऋषी ते वाटतें ॥ १३८ ॥
म्हणती बानरवेशा दिसत ॥ परीचतु रसानी पंडित ॥ बोलका जेसा आंगिरा सु
त ॥ माहाविरज दिसतो हा ॥ १३९ ॥ संतोषा निमनी बोलती ॥ नगरा नाव द्वा रावती ॥
येथें नटपय दुपती ॥ पूर्णवतार आठवा ॥ १४० ॥ नदीनाम गोमती सत्ये ॥ पैलच
क्रतीर्थ पुण्ये वंत ॥ येथें ज्या प्राण्याचे आसी पडत ॥ चक्र होती नयाची ॥ १४१ ॥

३

असोब्राह्मण सकरुन नमन ॥ द्वारके सो वते जे दिव्य वन ॥ लोक गाले नानंदन ॥ फ
 लें देखो न तोषल ॥ १२ ॥ सदा फळे वृक्ष विराजत ॥ उंच गेले गगन मे दित ॥ मोजि
 प्रवेशला श्रीराम भक्त ॥ फळे भक्षणार्थ ते धवा ॥ १३ ॥ दिव्ये वृक्षा वरी बैसोन ॥ के
 ले येथे फळ भक्षण ॥ माहा नर च्या राखामोडुन ॥ फळे झाडोन टाकी स्थालें ॥ १४
 फळे घेवोन निज करी ॥ वनरक्षका वरी सुगारी ॥ बांकलयादावी नाना परी ॥
 नेत्र वाटारी तया कडे ॥ धातुका वर वरी उडी ॥ पुंसनाच वी कडे विकडी ॥ मान
 घुलका वी घडी घडी ॥ मग वनपाल तनी डीघां वले ॥ १५ ॥ वानरें विध्वंसिलें
 तरु वर ॥ वनरक्षक मिला आचार ॥ म्हणती कैचें आले हें वानर ॥ बहत च
 र मांडिलें ॥ १६ ॥ म्हणती वानरा एक वचन ॥ तुं वां विध्वंसिलें दिव्य वन ॥ तुज
 दंडिती लरा जनंदन ॥ मी न केतन सांबादी ॥ १७ ॥ राघव प्रिय म्हणेत या प्रती ॥
 कोण येथें नांदतो न पती ॥ यर म्हणती बलिराम आहि श्रीपती ॥ आती पुरषा

(5)

थी बिंधू दोये ॥ ६१ ॥ ऐसे बन कर बोलती ॥ मग कज्जे देही बोले त्यां प्रती ॥ श्री राम ये क
दा शरथी ॥ सूर्य वंसी आवत रला ॥ ६० ॥ माझ्या रामाचे नाम धरी ॥ ऐसा कोण आहे
उर्वी विरी ॥ नाव सांडार झुठ करी ॥ नाहीत रीत गरी न उरे ॥ ६१ ॥ पाषाण लागतां श्री
राम चरणा ॥ उधरली गोन माची ललना ॥ जे सरिकोक्ष वाची कन्या ॥ ते रघुनंद
नें तरिली ॥ ६२ ॥ माझ्या रामाचे नाम घेतां ॥ गणिका उधरली तलवता ॥ जे लंमर्दि
लें पौलस्ती सुता ॥ देवांस मस्तोसे उचिता ॥ ६३ ॥ येक जानकी वेगळी करोन ॥
सकळ स्त्रिया कौधले समान ॥ माझ्या रामाचे नामा सिधान ॥ धरिल
कोण दुसरा ॥ ६४ ॥ तो बन कर बोलती वेळा ॥ तो राम आम्ही पुढी ऐकिला ॥
दशरथ बाहेर घातला ॥ सवे मेळी मर्कटाचा ॥ द्यासीते सीते म्हणुन ॥ आ
ळगीवनी वक्ष पाषाण ॥ आमुचा बल्लिराम बळकट पूर्ण ॥ यदुवोंसी आवत
रला ॥ ६५ ॥ ऐसें ऐकतां चवचन ॥ क्रोधावला सीता शोक हरण ॥ सी मरुपं

(5A)

जनीनंदन॥ प्रकट करिता जाहला॥ ६७॥ म्हणे द्वारका नगरी॥ पालथी घाली न समु-
 द्री॥ पुष्प आपटिलें धरणी वरी॥ प्रतिशब्द आंबरी उठविला॥ ६८॥ रूपदेखोन विषाळ
 बन कर पळाले सकळ॥ म्हणे तीहा आलामाहा काळ॥ कृष्णाजवळी सांगो गे-
 ले॥ ६९॥ येरी केडमेघः शाम॥ केरी नरमान संध्या दिस त्वर्मा॥ देवाची पुजा परब्र-
 म्ह॥ स्वये आपण करीतसे॥ ७०॥ येकदा आवघे मत्त मिळोनी॥ हरी सविन वि-
 मी कर जोडुनी॥ म्हणे ती जगज्जिवन देव लयदा नी॥ पुराण पुरा पाजु गळउर-
 ॥ ७१॥ तरी तुम्ही येकांती बैसोन॥ निसर करितां देव तार्चन॥ तुंदेवाधिदेव परि-
 पुर्ण॥ करि सीध्यान कोणाचे॥ ७२॥ तें येक ए सा मुग्धी आणुनी॥ स्वये देव
 मन्मथ जननी॥ तरी तें देवार्चन नयनी॥ आम्हा लागून दाविजे॥ ७३॥ मग
 उघडिलें देव सदन॥ आंत आले मत्तजन॥ ते रत्न जडिते देवारा संपूर्ण॥ मूर्ती
 संपूर्ण मत्ताच्या॥ ७४॥ प्रह्लाद नारद पाराशर॥ व्यास वाल्मीकि सत्कुमार

(6)

आंबकृषीरुक्मांगदहरिश्चंद्र॥ मूर्तीसिद्धरमक्तांच्या॥ ७५॥ धामीषमदालभ्यशुकशौनका
धुवधर्ममीमार्जनादिक॥ परमविदुरगुहक॥ परमसात्वीकमक्तमूर्ती॥ ७६॥ ब
ळिराजउपमन्यवभीषण॥ उधवआकरचायुनंदन॥ सुग्रीवजांबुवतबाळीसु
न॥ मूर्तीसंपूर्णमक्तांच्या॥ ७७॥ ऐसेहेहरीचंदेवार्चन॥ समस्तमक्तीदेखोन॥
सकळप्रेमंदोटीपूणी॥ धरितीचरणहरीचे॥ ७८॥ ह्मणतीहरीकमलपत्राक्षा॥
सच्चिदानंदासर्वसाक्षा॥ परमात्म्यानिर्विकल्पवक्षा॥ कौतुकदीक्षादाविसी॥ ७९॥
श्रीहरीमहोपमक्तांविण॥ मीकरुंवेवलाचंध्यान॥ मक्ताकीलमजचिंतन॥ नाही
स्मरणदुजयाचें॥ ८०॥ आसाआराधनादिकमी॥ गोप्ताहिरण्यदानसंश्रम॥
श्रीकृष्णआमाराम॥ वेदाज्ञेनेंचालिजे॥ ८१॥ दिव्येवरत्रआलंकार॥ सर्वले
खवितीउधवआकर॥ सपेसिचालिलाकरुणासमुद्र॥ रमाधुवतेवेळे॥ ८२॥
उधवआकराचाकर॥ धरोनिचालतयादवेद्र॥ गवाक्षद्वारंगोपीसमग्र॥ हरी
चेंवेगत्रविलोकिती॥ ८३॥ उधवासिह्मणहनुमंत॥ आजिउत्तमशकुनहोत॥ चा

मनेत्र घडि घडी लवत ॥ बाहु स्फुरत वेळ वेळा ॥ ८४ ॥ वक्षस्व छीं येत स्फुरण ॥ नकळे
 कवण आजि भेटेन ॥ आजि वाट ते बहु समाधान ॥ तो उधव वचन बोलत ॥ ८५ ॥
 जग हें द्या जग जीवना ॥ प्रद्यज जनका मन मोहना ॥ मक्त प्रिय कराम धुस दुना ॥
 नकळे कोण हा भेटसी ॥ ८६ ॥ आसो सभे सये तो भगवत ॥ जय जय कोरे घोष
 होत ॥ नारद सनत्कुमारादि भक्त ॥ वाट पाहत हरीची ॥ ८७ ॥ दुदुभी चागजर हो
 त ॥ उठान उभे ठाकले समस्त ॥ शिंद्या सनी हरी वैसेत ॥ पुढे गर्जित बंदी जन
 ॥ ८८ ॥ सामगायन परम सुदर ॥ वरिणी नारदे आणितुंबर ॥ तंब ते बन कर स
 मय ॥ गाहाण सागो पातले ॥ ८९ ॥ हरी स करान नमस्कार ॥ बक्षि जळीठा क
 ले समोर ॥ मग परसंकेत श्रीधर ॥ तया प्रती पूसत ॥ ९० ॥ तंब ते ह्मणती जगजी
 वना ॥ येक वानर आले जीवना ॥ फळे मखन वृक्षना ॥ मोडोनियांटा कि
 ले ॥ ९१ ॥ तेणें पूसिले आम्हा समस्त ॥ कोण नटपनाद तो येथें ॥ त्याचे वचन रे

(७)
कोन आम्हाते ॥ परम आश्चर्य वाटले ॥ १५ ॥ बोलका जैसा ब्रह्मस्पती ॥ तेजस्वी जैसा
केवल गमस्ती ॥ चानर चेरी परमराती ॥ कतां तातुल्ये दिसतसे ॥ १६ ॥ तुम चानया
सि पुरुषार्थी ॥ आम्ही सांगीतला बहुत ॥ की बलिराम आलिंग कृष्णनाथ ॥ माहा आ
क्षुतयोध्ये येथे ॥ १७ ॥ रामाच्या नाम एकता साचार ॥ सो फल जैसा प्रलय रुद्र ॥
ह्य एर विचो सी ये कराम थोर ॥ जे हो दशकंधर मदिल ॥ १८ ॥ त्या रामाचे नाम ध
री ॥ ऐसा कोण आहो उर्विरी ॥ आतां वचू चे नाम झां उमड करी ॥ नाही तरी ब
रं न दिस ॥ १९ ॥ आश्चर्य करी श्रीधर ॥ तुम्ही बहुत तो ये कलावानर ॥ येर म्हणती
ह्या समोर ॥ मध्यक बन कर सर्व आम्ही ॥ २० ॥ कोण समोर पाहील त्यास ॥ स
र्वांचा येकदा करी लग्नास ॥ ऐसे ऐक तो जे गनिवास ॥ गरुडा कडे विलो किले ॥ २१ ॥
गरुडाचे मनी गर्व थोर ॥ की मी येक पुरुषार्थी दिजेन्द्र ॥ हे जाणोनि हुं दिसा वर ॥ व
चन काय बोलिला ॥ २२ ॥ म्हणे सुपर्णा तु परम पुरुषार्थी ॥ तुज ऐसा बीर नसे त्रिज
ज गती ॥ सत्य रजा उ नवना प्रती ॥ वानर धरुले आणावा ॥ २३ ॥ तुं येकलाच त्या

सआलिरीसी॥ कींदलभारसंगें कांहीनेसी॥ अवेनाआलाउरगरिपुसी॥ कायहरिसी
 बोलत॥ १॥ पडत्याआकाशासधरीधीर॥ बलेंदेणारमीपक्षेंद्र॥ मजआणवयापा
 ठवितांबानर॥ हेचआपुर्ववाटनें॥ २॥ पाहासभानायकसकळ॥ धरोनिआणि
 तोंगोळांगुळ॥ हरीसनमोनितलाळ॥ निराळमार्गेठिउला॥ ३॥ वेगेंवनांत
 प्रवेशोसुपणी॥ तोंपाठीमोराबैसलावायुनंदन॥ फलेंझेलीतकोनूकेंकरोन॥
 श्रीरामगुणमुरवींगान॥ ४॥ तोंखमणीमहणेरेवानर॥ वनविध्वंसिलेंतुं
 वापामरा॥ पळविलेसकळबनकरा॥ फलेंसकळफासिली॥ ५॥ परमआ
 न्याइतुंबानर॥ तुजसीक्षालावीनसागर॥ ऐसेंबोलतावायुपुत्र॥ हास्यव
 ग्त्रेंबोलिला॥ ६॥ मगसमिरात्मजमहणेनयातें॥ बहतजल्पसीरेपुरुषार्थ॥
 परीनुशेंनावसोंगआम्हातें॥ कोणेंतुनेंपाठविला॥ ७॥ येरमहणेमाझापुरुषा
 र्थ॥ जाणेत्रिभुवनसमस्त॥ मींदिजेद्रैकत्रयपसुन॥ आसेदत्तश्रीरंगाचा॥ ८॥
 म्यादेवविभाडूनसमस्त॥ पुरुषार्थनेलाजामत॥ मासेपणेंभोगेंद्रमयामीन॥

(४)

पृथ्वीरचालेंदाला ॥१॥ हनुमंत म्हणे स्वमुखें करोन ॥ जो आणुला पुरुषार्थ वली आण
ला ॥ तो चरान मरु सर्व आज्ञान ॥ परमदूषण त्यासी ॥१०॥ बळये शकी ती धर्म ॥ पु
रुषार्थ विद्या आपली परम ॥ आस मुखें वानी तो अधम ॥ तुज ऐसा जाण पा ॥ ११
गरुड म्हणे गोळा गुळा ॥ मरुण समई तुज फांटा फुटला ॥ हनुमंत म्हणे पारवरा
तो डाळा ॥ तुज मल्य आला समीप ॥१२॥ ऐस ऐकतां चुउत्तर ॥ आंबरी उडो नग
जें थोर ॥ तेणे ना दे आउ जवन चरामया फीत जाली ॥१३॥ हनुमंता चरी
आकस्मान गावे गेलो टला वैनत ॥ तुला चवडा चुंचुन झडपित ॥ परितो किचि
त नहाले ॥१४॥ जैसा पर्वता चरी फाट ॥ तदवा ॥ की महा वट्टा वरी बैस मक्षिका ॥
की गज स्वदीपि पीलिका ॥ वायु सुता ॥ तस वाटे ॥ धारें साक्षण येक जाहला ॥ ह
नुमंत सुपर्ण पाई धरिला ॥ गंड फोरव जैसा उचलिला ॥ वारुण जैसा आकस्मा
त ॥१५॥ कासा वीस गरुड होत ॥ नेत्र मित्र कावी मुख पसरिते ॥ हनुमंते मोव
डोनि आकस्मान ॥ समुद्रा माजि टाकिला ॥१६॥ द्वार के पासून फिर काविला ॥

७

साटिसहस्रयोजनदूरिपडित्ता ॥ बहुतकासावीसजाला ॥ बुडोंलागलासागरातें ॥ १९ ॥
 स्वासउस्वासकोंडोन ॥ मागुतावरीयेसुपर्ण ॥ म्हणे म्याकेलाजो आसिमान ॥ तें फ
 लपूर्णवावलों ॥ १९ ॥ कोरुहीविद्यामदेजालामने ॥ येकधनबळेंजालाउन्मत ॥
 त्याससीसाकरीमगवंत ॥ आसिमानकिंचितधरितांत्वी ॥ २० ॥ आसोगरुउरम
 रणवरी ॥ धांवधांवमधुकेठपारी ॥ मत्तवळलाश्रीहरी ॥ कांमजवरीकोपला
 सी ॥ २१ ॥ दिशानकळतीगरुडालगुनी ॥ तोंद्वारावतीचेंतेजंदेखेदुरोनी ॥ मग
 तैसाचुडालागगनी ॥ कृष्णसरणकरेतवी ॥ २२ ॥ म्हणेवनावरुनजातां ॥
 तरितोधरीलमागुता ॥ म्हणेनितीसागेसोंडोनितत्वता ॥ आणीकपथेंवालि
 ला ॥ २३ ॥ चांचरीजातसुपर्ण ॥ माहाद्वारीपडेमूर्छायेउन ॥ हरीसिसांगतीसेव
 कजन ॥ लोलेसुपर्णमाहांद्वारी ॥ २४ ॥ सेवकींलवलाहेउचलोनी ॥ आणेनिघा
 तलाहरीचरणी ॥ मगसाबधकरीचक्रपाणी ॥ उदकनेत्रींलावोनियां ॥ २५ ॥ म्ह
 णेकायजालारेवतात ॥ गरुडगदगदाकांपेत ॥ वदनीबोवणीवळत ॥ शब्दत्रु

(९)

दितयेतसे ॥ २६ ॥ म्हणे जीपुराण पुरषोत्तमा ॥ जरी क्रोध आला होता तुम्हा ॥ तरी मज
येथेंचि मेघः न्यामा ॥ सीं क्षकरावी होनी स्वहसो ॥ २७ ॥ मज वानरा हाते मार ॥ क
रविला आ जित् चंड थोर ॥ मग हा स्यु मुखे बोलेश्रीधर ॥ गरुडा प्रती ते ऐक ॥ २८ ॥
काय गरुडा बोलतो सी ॥ कीं विनोद आम्हा ॥ सिहां ससी ॥ तुसे निबळे मी कोणा
सी ॥ ईद्रादिका नगणी च ॥ २९ ॥ तुमिया बळे करोनी ॥ मी बळकट जालों त्रिमु
वनी ॥ तुंचां बहूत क आहिल बांधोनी ॥ मिथ्या संपादणी करितो सी ॥ ३० ॥
तुज योग्य न वळे काज ॥ परी तुज पाठविले सहज ॥ गरुडा तुझा प्रताप तेज ॥
नसो सवेचि कोणातें ॥ ३१ ॥ किंवा जा नर जिवं मारिलें ॥ किंवा उठवोनी पळ
विलें ॥ गरुडे डोळ्या आहिले ॥ हा साला गले सभाजन ॥ ३२ ॥ गरुड म्ह
णे मज वरी ॥ कांको पअशुनी को सारी ॥ हरी म्हणे ना भिषय न धरी ॥ बत मा
न तरी सांगे को ॥ ३३ ॥ मग ह्मणे हरी तो केवळ कृतोते ॥ वानर वेशे आला येथें
आता हद्दार कास भरत ॥ घालील समुद्रां न पालथी ॥ ३४ ॥ त्या सभिडे समर

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com